

'Je had hem wel op slot gezet?'

'Ja mam. Als u mij even uit had laten praten, had u het meteen geweten.'

Haar moeder valt even stil, zoekend naar woorden. 'Je had hem dan zeker op een plek gezet waar iedereen hem vanaf de weg kon zien?'

'Nee mam! Hij stond gewoon netjes in het fietsenhok. De achterste nog wel! Ik kan hier helemaal niks aan doen.' Nova kijkt haar moeder recht aan. Die haalt gelaten haar schouders op.

'Nou, ik ben benieuwd hoe je vader hier over denkt. Maar hij zal allesbehalve blij zijn, als je dat maar alvast weet!' Ze draait zich om en loopt de keuken uit.

'Vanavond komt de echte preek pas', fluistert Nova terwijl ze hun jas en schoenen uitdoet.

Ze pakken hun schooltassen en lopen ermee naar boven. Even later zijn ze druk bezig met huiswerk maken.

HOOFDSTUK 3

Langzaam gaat Nova met de rosborstel langs de hals van haar verzorgpony. Luna staat lekker te genieten in het zonnetje met haar ogen dicht. Nova houdt van deze momenten, heerlijk bezig zijn met paarden en even niet aan vervelende dingen te hoeven denken.

Onder het poetsen dwalen haar gedachten toch even af naar de vorige avond. Toen ze aan haar vader had verteld dat haar fiets was gestolen, was hij eerst boos geworden.

Pas toen ze het fietssleuteltje had gegeven, kalmeerde hij wat. Diezelfde avond is er aangifte gedaan, maar nog niemand heeft iets gezien of gevonden en er is ook nog niet gebeld.

Nova heeft wel een leenfiets gekregen en let nu extra goed op. Wat als die fietsendief haar leenfiets ook nog moet hebben?

'Nova, ga je straks op buitenrit of rijd je met de les mee in de bak?' Louise, de eigenaresse van de manege, kijkt vragend om het hoekje van de stal. Van schrik laat Nova haar borstel op de grond vallen.

'Oh, ik was van plan om op buitenrit te gaan', zegt ze. Louise steekt haar duim op en loopt weer terug naar de binnenbak. Even later zadelt Nova haar verzorgpony op. Net als ze wil opstijgen, komt er een jongen met een zwart paard aanlopen.

Als hij dichterbij komt, ziet Nova dat het Thomas, de zoon van Louise, is. Ze steekt haar hand op. 'Hoi!'

'Hé, Nova! Ga je op buitenrit?' Thomas laat zijn paard halt houden en kijkt haar belangstellend aan.

'Ja, ik had de laatste twee uur onverwachts uitval', zegt Nova. 'Meestal kom ik op dinsdag alleen maar poetsen en de stal uitmesten, maar nu heb ik tijd genoeg.'

‘Als je even wacht, zadel ik Power even op, dan ga ik met je mee.’

‘Ja gezellig’, zegt Nova enthousiast. Met Thomas kan ze goed opschieten, ze hebben vaak veel lol samen. Ze maken weleens vaker samen buitenritten, maar de laatste tijd is het er niet meer echt van gekomen.

Even later is Thomas ook klaar en stijgen ze allebei op. Vrolijk stappen de paarden het erf af, de weg op.

‘Zullen we door het bos gaan rijden?’ stelt Thomas voor. ‘Ik heb wel zin in een bosritje.’

‘Ik ook wel’, knikt Nova. ‘Kunnen we niet zo dwars door het bos en dan de route kiezen dat je op het strand uitkomt?’

Thomas kijkt op zijn horloge. ‘Dat moet lukken’, zegt hij. ‘Als we er een beetje tempo in zetten, zijn we om half zes weer terug. Is dat goed?’

Nova knikt. Op dinsdag eten ze altijd wat later, omdat Lauren dan turnen heeft tot zes uur. Dat komt dus precies goed uit.

Het wordt een gezellige middag. Ze kletsen over verschillende onderwerpen, totdat Thomas opeens begint over school. Nova's gezicht betreft, ze houdt er niet van om het over school te hebben.

‘Heb je het naar je zin op school?’ informeert Thomas.

‘Beetje’, reageert ze kort.

‘Hoezo? Jij bent toch vriendinnen met die Fenna en Jade?’ herinnert hij zich.

‘Die zitten toch bij jou in de klas? Dan moet het toch wel gezellig zijn.’

‘Ik heb het eigenlijk over de leraren’, begint Nova dan met te-
genzin te vertellen.